

Zadeva CGP

Priznanje krivde zna Darija Južno stati milijone

Primož Cirman

Koliko bo Darija Južno stalo priznanje krivde v zadevi CGP? Poleg okoli 1,5 milijona evrov kazni ga čaka še 4,5-milijonski premoženjskopравни zahtevek, umik z vrha Perspektive in nadzornega sveta Petrola.

Četudi se je **Dari Južna** v kazenskem postopku v zadevi Cestno gradbeno podjetje (CGP) s tožilstvom dogovoril o sporazumu o priznanju krivde, po katerem bo moral po neuradnih informacijah plačati okoli 1,5 milijona evrov denarne kazni, dobil pa naj bi še do 20 mesecev pogojne zaporne kazni, to še zdaleč ne pomeni konec njegovih težav.

Po predčasnem zaključku kazenskega postopka ga namreč čaka še 4,5 milijona evrov vreden premoženjskopравни zahtevek. Tega je zoper Južno vložil CGP, ki je med letoma 2004 in 2006 enak znesek za domnevno fiktivne svetovne storitve plačal liechtensteinskemu podjetju Confinvest v lasti Južne. Če bo torej sodišče v civilnem postopku pripoznalo, da je s kaznivimi dejanji zlorabe položaja in pranja denarja pridobil korist, Južno v prihodnjih letih čaka plačilo novega visokega zneska.

Čeprav je Dari Južna še vedno predsednik nadzornega sveta CGP, bo ta položaj po tem, ko bo sodišče prihodnji teden zelo verjetno potrdilo sporazum o krivdi, moral zapustiti. Zakon o gos-

podarskih družbah namreč določa, da osebe, ki so bile pravnomočno obsojene zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, še pet let po tem ne smejo sedeti v organih vođenja ali nadzora gospodarskih družb. To bi lahko v imperiju družb, ki ga je Južna zgradil v zadnjem desetletju in pol, sprožilo malo revolucijo sprememb. Zapustiti bo namreč moral položaj predsednika uprave borzoposredniške družbe Perspektiva in sedež v nadzornem svetu Lisce. Kar je morda najpomembnejše, Južna se bo moral umakniti tudi iz nadzornega sveta Petrola, kar bo morda vsaj deloma oslabilo njegovo moč na domači poslovni sceni. Južna je še vedno tudi direktor Perspektive FT, krovne družbe v lastniški mreži njegovih podjetij.

Za odgovor na vprašanje, zakaj se je s tožilstvom pogodil o priznanju krivde, Južna včeraj ni bil dosegljiv. Po neuradnih informacijah pa so pogajanja trajala več mesecev. Sklepati gre, da so se začela takoj za tem, ko je postalo jasno, da obrambi iz postopka ne bo uspelo izločiti ključne priče tožilstva - liechten-

steinskega državljana **Ericha Sprengerja**. Ta je na zaslišanju priznal, da je dejanski lastnik tamkajšnjega podjetja, ki mu je CGP nakazoval denar za domnevno svetovanje, prav Dari Južna. Omenjeni kazenski postopek je bržčas tudi prvi, v katerem je tožilstvo iz Liechtensteina v relativno kratkem času uspelo pridobiti podatke o lastništvu tamkajšnjih podjetij in denarnih tokovih, za katere je zaprosilo.

Zakaj torej tožilstvo kljub očitno močnim dokazom postopka ni nadaljevalo do sodbe, s katero bi sodišče Južno obsodilo na zaporno kazen? Kot je pojasnil okrožni državni tožilec **Boštjan Jeglič**, je tožilstvu »v javnem interesu, da prihranijo stroške in dosežejo sankcije, ki na sodišču ne bi bile izrečene, v prvi vrsti denarne«. »Gre za institut, ki je bil v zakonodajo vpeljan lani, tožilstvo pa je pogajanju z obdolženci na splošno naklonjeno. Skrajšuje namreč postopke, ki bi se lahko vlekli leta,« je dejal Jeglič.

Dogovor s tožilstvom o priznanju krivde sta včeraj sklenila še dva obdolženca: predsednik uprave CGP **Marjan Pezdirc**, ki naj bi moral po neuradnih informacijah plačati okoli 100.000 evrov denarne kazni, in nekdanji član uprave te družbe **Martin Štubljar**. Krivde pa ni priznal še en nekdanji član uprave CGP **Rajko Siročič**. x

Dari Južna

Fotografija: Tomaž Zajelšnik/dokumentacija Dnevnika